

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 6120/13
Дана 20.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Гордана Сукновић Бојација, чланови већа, уз учешће судског саветника Татјане Лончар, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А. и Б.Б., обоје из ..., ... број ..., које заступа Светлана Текић, адвокат из Београда, Жабљачка бр. 8, ради поништаја решења туженог ПОКРАЈИНСКОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА УРБАНИЗАМ, ГРАДИТЕЉСТВО И ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ, бр. 130-351-412/2012-02 од 29.03.2013. године, кога заступа Покрајинско јавно правобранилаштво, уз учешће заинтересованог лица В.В. из ..., ... број ..., кога заступа Недељко Мандић, адвокат из Врбаса, М. Тита 83, у предмету понављања поступка накнадног издавања грађевинске дозволе, након одржане усмене јавне расправе на дан 19.02.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.02.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова спора.

Обавезују се тужиоци да туженом исплате износ од 18.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а на име трошкова спора.

Образложење

Оспореним решењем по жалби тужилаца понишено је решење Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада, бр. I-3-351-05666/2003 од 13.11.2012. године и предмет је враћен првостепеном органу на поновни поступак. Првостепеним решењем поништава се решење Градске управе за урбанизам и стамбене послове Града Новог Сада I-3-351-5666/03 од 20.12.2010. године, којим је накнадно издата грађевинска дозвола за изведену реконструкцију дела таванског простора ради промене намене истог у стамбени простор – формирање нове стамбене јединице нето површине 32,14 м², бруто површине 67,11 м² у вишепородичном стамбеном објекту спратности: приземље, шест спратова и таван и приземље седам спратова и таван, новоформиране спратности приземље шест спратова и таван, приземље шест спратова и поткровље и приземље, седам спратова и таван у ..., ... број ..., на парцели бр. ... К. О. ..., чији је инвеститор Г.Г. из ..., ... број ...

Тужиоци су дана 17.04.2013. године поднели тужбу Управном суду, ради поништаја решења туженог. У тужби наводе да је В.В. бесправно усељено лице у стану – поткровљу, власника А.А. и Б.Б., у који простор је нелегално ушао обијањем, јула месеца 2011. године, што је пријављено полицији и записнички констатовано. Наводе да им је код Окружног суда у Новом Саду усвојен тужбени захтев и Г.Г. забрањено је даље сметање таванског простора изнад стана бр. ..., у ул. ... бр. ..., у ..., где су тужиоци становали до 23.09.2010. године. Све ово је наглашено и приложено првостепеном органу, као и сви уговори купопродајни и уговори о уступању наведеног простора, из којег се види да су тужиоци били обавезни да овај простор изграде, и то стан и поткровље, заједно са инсталацијама, што су и учинили и за то добили употребну дозволу. Истичу да је председник Скупштине станара Д.Д. злоупотребио своја овлашћења закључујући уговор са Г.Г., а кад су незаконити правни следбеници незаконито је и власништво В.В., који је у посед стана ушао 2011. године, а не 2007. године како он тврди. Додају да се против Ђ.Ђ., који је одузео стан зеленашким уговором, води кривични поступак за превару из члана 208. и зеленаштво из 217. КЗ-а. Тужиоци тврде да је В.В. бесправно усељено лице у таванском простору изнад стана ... у ул. ... бр. ..., сходно члану 5. Закона о становању, па предлажу да након одржане усмене расправе суд усвоји тужбени захтев мериторно у целости, да им се накнади штета у висини 4.000.000,00 динара и трошкови судског поступка.

На одржаној усменој расправи, пуномоћник тужилаца у свему је остао код поднете тужбе и навода из тужбе, а напомиње да тужиоци годинама воде спорове ради доказивања власништва на предметном стану и ти спорови се успешно завршавају, с тим да воде и поступке пред управним органом. Наглашава да је сам другостепени орган поништио накнадно издату грађевинску дозволу за изведену реконструкцију дела таванског простора ради промене намене истог у стамбени простор инвеститора Г.Г.

Тужени орган је у одговору на тужбу истакао да се противи тужбеном захтеву и предлаже да се исти одбије из разлога изнетих у образложењу оспореног решења. На одржаној усменој јавној расправи заменик Покрајинског правобраниоца истакао је да у свему остаје код датог одговора на тужбу и свих навода из образложења оспореног решења, тужби се противи и предлаже да је суд одбије, а уједно тражи трошкове приступа на расправу по трошковнику који прилаже.

Заинтересовано лице одговор на тужбу није дало, док је на одржаној усменој јавној расправи истакао да се противи тужби и да сматра да је управни орган донео правилну одлуку, поготову што се пред судом води поступак у тој правној ствари за иселење и за поништај уговора. Напомиње да је простор купио на основу купопродајног уговора и одмах се ту уселио и радио на адаптацији истог, па је тражио и легализацију, односно наставак легализације, који захтев је одбијен, о чему је тужилачка страна доставила решење на расправи. Сматра да су тужиоци са овим поступком имали намеру да обману суд.

Оцењујући законитост оспореног решења, у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) ценећи наводе тужбе и одговора на тужбу и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је тужбу одбио као неосновану.

Према стању у списима предмета, првостепени орган је поновио поступак бр. I-3-351-0566/2003, тако што је увидом у уговор о продаји некретнина бр. Ов 1 27385/2007 од 29.05.2007. године утврдио да је Г.Г. продала своје вангрунтовно власништво над недовршеним станом у поткровљу на адреси ... бр. ..., В.В. из ..., који је пред првостепеним органом изјавио, а што је констатовано у записнику истог пословног броја од 12.06.2012. године, да је он у поседу предметног стана од 29.05.2007. године, на шта упућује Записник о инспекцијском прегледу бр. XIV-356 од 06.10.2007. године. Након поновљеног поступка првостепени орган је утврдио да је вангрунтовни власник стана насталог реконструкцијом таванског простора на седмом спрату стамбене зграде у ..., ... број ..., В.В., да је сагласно изјавама воља Г.Г. и В.В., нови власник простора преузео вођење тог поступка, а да је решење првостепеног органа од 20.12.2010. године потребно заменити доношењем новог у коме ће активно легитимисан нови власник, због чега је првостепени орган закључио да су се стекли услови за доношење накнадне грађевинске дозволе за радове из захтева прописани одредбом члана 185. и члана 195. Закона о планирању и изградњи, применом одредби члана 248. Закона о општем управном поступку.

У поступку по жалби, тужени орган је нашао да је ожалбено решење донето уз повреде поступка од утицаја на решавање, на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешном применом прописа. По налажењу туженог, у конкретном случају решавано је о захтеву за накнадно издавање грађевинске дозволе за реконструкцију дела таванског простора и његовом претварању у стамбени простор, па је нејасно на основу чега је утврђено да је предметна вишепородична стамбена зграда постојеће спратности П+6+Т и П+7+Т, тј. да има таван, када у решењу о грађевинској дозволи и у решењу о употребној дозволи бр. I-3-351-682/02 од 10.09.2009. године, којим је издата употребна дозвола за надоградњу вишепородичне стамбене зграде постојеће спратности П+5 и П+6 на спратност П+6 и П+7, те из доказа приложених уз захтев не произлази диспозитив, тј. диспозитив је у том делу у супротности са образложењем. Такође, по налажењу туженог, из списка предмета се не може закључити да је предметни део таванског простора на тој стамбеној згради легално изграђен, што је услов за његову реконструкцију и претварање у стамбени простор, у смислу члана 2. тачка 32. Закона о планирању и изградњи, јер се реконструкција и претварање у стамбени простор може врши само на постојећем објекту, односно легално изграђеном објекту. У Анексу уговора о куповини и продаји Ов 1 42822/2004 од 07.10.2004. године, у члану 2. наведено је да Г.Г. као купац, у сврху претварања описаног таванског простора у стамбени, покреће код надлежног органа и поступак легализације тавана, „јер је некретнина која је предмет уговора саграђена без одобрења за изградњу“, из чега тужени закључује да је предметни тавански простор изграђен без одобрења за изградњу. С позивом на одредбу члана 186. став 1. Закона о планирању и изградњи, по налажењу туженог, у поступку није расправљено и тачно утврђено да ли је предметни тавански простор, за чију се реконструкцију и претварање у стамбени простор тражи издавање накнадне грађевинске дозволе, легално изграђен и ко је изградио тај тавански простор, тј. ко је власник и држалац тог дела таванског простора и на основу чега је то утврђено. Такође, тужени налази да није расправљено и тачно утврђено да ли је према пројектној документацији на основу које је издата грађевинска и употребна дозвола изграђен и предметни део тавана за чију се реконструкцију тражи накнадно издавање грађевинске дозволе или је накнадно дограђен без одобрења за изградњу, те да је нејасно на основу чега је утврђено да је Скупштина станара власник предметног дела тавана.

Одредбом члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/2001 и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010) прописано је да Ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган, он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак. У том случају, другостепени орган је дужан својим решењем да укаже првостепеном органу у ком погледу треба допунити поступак, а првостепени орган је дужан у свему да поступи по другостепеном решењу и да, без одлагања, а најдоцније у року од 30 дана од дана пријема предмета, донесе ново решење. Против новог решења странка има право на жалбу.

Управни суд налази да је правилно одлучио тужени орган када је поништио решење првостепеног орган и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлуку, налазећи да је ожалбено решење донето повредом правила поступка од утицаја на решавање, на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешном применом прописа, а са разлога које је изнео у оспореном решењу и које је овај суд оценио као детаљне, јасне и на закону засноване, због чега их у овој пресуди не понавља. По оцени суда, у конкретном случају ће брже и економичније првостепени орган у свему поступити по налогу другостепеног органа из тужбом оспореног решења, имајући у виду правилну примену материјалног права, односно да је одредба члана 186. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09, 81/09 – исправка, 64/10- УС и 24/11), између осталих, проглашена неуставном, Одлуком Уставног суда Србије Јуз-295/2009 од 03.03.2011. године, објављеном у „Службеном гласнику Републике Србије“, бр. 50/2013 од 07.06.2013. године.

Тужиоци ће имати могућности да у поновном поступку пред управним органом износе све чињенице и указују на доказе, који ће се евентуално извести у том поступку, као и да износе наводе које су истакли у тужби, те да у том поступку заступају своја права и на закону заснован интерес.

Тужиоци нису навели ниједну нову околност, нити пружили нови доказ, који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари, већ углавном указују на већи број поступака које воде у вези предметног стана за заинтересованим лицем.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Одлучујући о предлогу тужилаца да суд реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције, Управни суд налази да није основан. Ово стога, што је оспорено решење правилно и на закону засновано, па нису испуњени услови за његов поништај, а тиме ни за могућност да овај суд, у смислу одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, пресудом реши ову управну ствар, јер је претпоставка за решавање у спору пуне јурисдикције претходна оцена суда да управни акт треба поништити, што у конкретној ситуацији није био случај.

Како је суд тужбу одбио као неосновану, није било места ни одлучивању о постављеном захтеву тужилаца за накнаду штете у износу од 4.000.000,00 динара са припадајућом

законском затезном каматом, код чињенице да тужиоци нису доказали да би извршењем акта који се тужбом оспорава, њима била нанета штета.

Суд је одбио као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова спора, ценећи успех тужилаца у овој управној ствари, и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 151. и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011).

Тужени је тражио трошкове управног спора, и то трошкове приступа рочишту за усмену јавну расправу. Управни суд је нашао да тужени има право на тражене трошкове управног спора у износу од 18.000,00 динара, у складу са тарифним бројем 44. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12), па је применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези одредбе члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), који се примењује сходно члану 74. ЗУС-а, одлучио као у ставу 3. диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 20.02.2015. године, III-3 У. 6120/13

Записничар
Татјана Лончар,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС